

مقدمه	۱-۷
تاریخچه سوره	۱-۸
مفسران و تفاسیر	۱-۹
مباحث لغوی و نحوی	۱-۱۰
مباحث تاریخی	۱-۱۱
مباحث عقاید	۱-۱۲
مباحث اخلاقی	۱-۱۳
مباحث اجتماعی	۱-۱۴
مباحث علمی	۱-۱۵
مباحث فلسفی	۱-۱۶
مباحث هنری	۱-۱۷
مباحث حقوقی	۱-۱۸
مباحث سیاسی	۱-۱۹
مباحث اقتصادی	۱-۲۰
مباحث فرهنگی	۱-۲۱
مباحث تربیتی	۱-۲۲
مباحث نظامی	۱-۲۳
مباحث پزشکی	۱-۲۴
مباحث کشاورزی	۱-۲۵
مباحث صنعتی	۱-۲۶
مباحث خدماتی	۱-۲۷
مباحث ورزشی	۱-۲۸
مباحث تفریحی	۱-۲۹
مباحث زیبایی	۱-۳۰
مباحث سلامت	۱-۳۱
مباحث محیط زیست	۱-۳۲
مباحث حقوق بشر	۱-۳۳
مباحث حقوق زنان	۱-۳۴
مباحث حقوق کودکان	۱-۳۵
مباحث حقوق معلولان	۱-۳۶
مباحث حقوق معلولان	۱-۳۷
مباحث حقوق معلولان	۱-۳۸
مباحث حقوق معلولان	۱-۳۹
مباحث حقوق معلولان	۱-۴۰

بهاء ظاهر

واحیه غروب

برنده جایزه بوکر عربی ۲۰۰۸

به یاد پدرم که من از جانم جدا نیوده
 است و با یوز سر از او، که تا چشمش را
 دور دلم، دورم بحری را که بر آبم
 گمارده بود، در زه میخانه به نام

انتشارات نیلوفر

ترجمه ی

رحیم فروغی

بهاء ظاهر
 بیوگرافی و تفاسیر
 مباحث لغوی و نحوی
 مباحث تاریخی
 مباحث عقاید
 مباحث اخلاقی
 مباحث اجتماعی
 مباحث علمی
 مباحث فلسفی
 مباحث هنری
 مباحث حقوقی
 مباحث سیاسی
 مباحث اقتصادی
 مباحث فرهنگی
 مباحث تربیتی
 مباحث نظامی
 مباحث پزشکی
 مباحث کشاورزی
 مباحث صنعتی
 مباحث خدماتی
 مباحث ورزشی
 مباحث تفریحی
 مباحث زیبایی
 مباحث سلامت
 مباحث محیط زیست
 مباحث حقوق بشر
 مباحث حقوق زنان
 مباحث حقوق کودکان
 مباحث حقوق معلولان
 مباحث حقوق معلولان
 مباحث حقوق معلولان
 مباحث حقوق معلولان
 مباحث حقوق معلولان

انتشارات نیلوفر

بازآمده از روزن

درباره‌ی نویسنده

بهاء طاهر در ۱۳ ژانویه ۱۹۳۵ در استان جیزه در مصر به دنیا آمد. پدر و مادرش از اهالی روستای کرنک در حوالی شهر اقصی، در جنوب مصر بودند. سال ۱۹۵۶ از گروه تاریخ دانشکده‌ی ادبیات دانشگاه قاهره فارغ‌التحصیل شد و سال ۱۹۷۳ از همان دانشگاه دیپلم پژوهش‌های عالی در روزنامه‌نگاری و نیز دیپلم پژوهش‌های عالی تاریخ معاصر دریافت کرد. تا سال ۱۹۷۵ در شبکه‌ی دوم رادیوی مصر (رادیوفرهنگ) که خود از بنیانگذاران آن بود به کار ترجمه، کارگردانی نمایش و گویندگی پرداخت.

سال ۱۹۷۵ در مصر ممنوع‌القلم شد و ناچار کشورش را ترک کرد. تا سال ۱۹۸۱ به عنوان مترجم در کشورهای مختلف آسیایی و آفریقایی در رفت و آمد بود.

از سال ۱۹۸۱ تا ۱۹۹۵ در ژنو به عنوان مترجم برای سازمان ملل متحد کار می‌کرد. سال ۱۹۹۵ به مصر بازگشت و تاکنون در مصر زندگی می‌کند. آثار منتشر شده:

رمان:

۱. شرق نخلستان
۲. ضحاک‌گفت
۳. خاله صفیه‌ام و صومعه (سریالی از این رمان در تلویزیون مصر ساخته شده است)

۴. عشق در تبعید

۵. واحه‌ی غروب

۶. نقطه‌ی نور

مجموعه داستان:

۱. نامزدی

۲. دیروز خوابت را دیدم

۳. به آبشار رفتم

۴. نمی‌دانستم طاووس‌ها پرواز می‌کنند

بهاء طاهر علاوه بر این‌ها چند نمایشنامه و کتاب‌های دیگری با موضوعات مختلف نوشته و آثاری را نیز از انگلیسی و فرانسه به عربی ترجمه کرده است.

جوایز:

۱. جایزه‌ی دولتی سپاس مصر در ادبیات ۱۹۹۸

۲. جایزه‌ی بهترین رمان ترجمه شده در ایتالیا سال ۲۰۰۰ برای ترجمه‌ی

رمان خاله صفیه‌ام و صومعه

۳. جایزه‌ی جهانی رمان عربی «بوکر عربی» برای رمان واحه‌ی غروب سال

۲۰۰۸

۴. جایزه‌ی ادبی مبارک ۲۰۰۹، بهاء طاهر این جایزه را در سال ۲۰۱۱ در

جریان اعتراضات مردم مصر علیه مبارک پس داد و گفت: وقتی دولت مبارک

خون مردم شریف مصر را می‌ریزد، او نمی‌تواند چنین جایزه‌ای را داشته باشد.

با توشه‌ای از تاریخ

درباره‌ی رمان

بهاء طاهر رمان **واحه‌ی غروب** را پس از سال‌ها سیر آفاق و انفس نوشته است. پیش از تبعید، تحصیل در رشته‌ی تاریخ و حضور در رسانه‌های مصر، آن‌گونه که سنت بسیاری از نویسندگان عرب است، او را با گذشته و اکنون کشورش آشنا کرد. در دوران تبعید نیز سفرهای گوناگون به جای جای جهان داشته است و اقامت چندین ساله‌ی او در ژنو، آن هم به‌عنوان مترجم در سازمان ملل متحد که به نوعی مرکز رصد رویدادهای جهان است، نگاه کلی نگرش را گسترده‌تر کرده و در عین حال ژرفا بخشیده است. پس از بازگشت از تبعید تجربه‌های مستقیم و غیرمستقیم انباشته در وجودش با هم به‌گفت‌وگو می‌نشینند و کم‌کم پخته می‌شوند، تا نتیجه‌ی بیرونی آن رمانی باشد که در آن صداهای متفاوت، آشکارا شنیده و نقد می‌شوند.

آنچه این رمان را برای خواننده‌ی ایرانی خواندنی‌تر می‌کند، همانندی‌های تاریخی، اجتماعی و سیاسی ایران و مصر و نیز دیرینگی و دیرپایی این همانندی‌ها است. ایران و مصر هر دو میراث‌دار تمدن‌هایی کهن هستند و در طول تاریخ شرایط سیاسی و اجتماعی کم‌وبیش مشابهی را آزموده‌اند. این دو کشور، اما در گذر زمان نقش باشکوه گذشته را واگذاشته و در دوره‌هایی از